

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Delnicama, po sutkinji Renati Rački, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljica: **1.) ENI MARINKOVIĆ mlt.**, OIB: 62996966649, i **2.) ERIN ŠVARC - MARINKOVIĆ mlt.**, obje iz Crikvenice, Gromačine 2, zastupane po majci i z.z. Emanueli Švarc, a ona zastupana po pun. Kazimiru Ferenčiću, odvjetniku iz Crikvenice, protiv tuženika **ERNESTA MARINKOVIĆA** iz Rijeke, Tihovac 4, radi povjere djece jednom od roditelja i plaćanja uzdržavanja, nakon glavne i nejavne rasprave, održane i zaključene 21. veljače 2013.g. u nazočnosti zamjениčkog punomoćnika tužiteljica i tuženika osobno, dana 08. ožujka 2013.g. objavivši

p r e s u d i o j e

I. Tužiteljice mlt. Eni Marinković (OIB: 62996966649), rođena u Rijeci 20. siječnja 2007.g. i mlt. Erin Švarc Marinković rođena u Rijeci, 14. srpnja 2010.g., povjeravaju se na čuvanje i odgoj majci Emanueli Švarc (OIB: 61007760439).

II. Susreti mlt. Eni Marinković i mlt. Erin Švarc Marinković s ocem Ernestom Marinkovićem određuju se na način da će se sa mlt. Eni susreti i druženja odvijati:

- jednom tjedno u popodnevним satima,
- svaki drugi vikend počevši od petka popodne do nedjelje navečer,
- svaki drugi državni praznik i blagdan u godini,
- tjedan dana u kontinuitetu tijekom zime i dva puta po tjedan dana u kontinuitetu tijekom ljeta, a nakon polaska u školu polovicu svih školskih praznika,

a sa mlt. Erin će se susreti i druženja odvijati:

- prva tri mjeseca dva puta tjedno po dva sata uz nazočnost majke (jednom u terminu susreta s Eni),
- nakon isteka vremenskog perioda od tri mjeseca pa do navršene treće godine života djeteta jednom tjedno u popodnevним satima, svaki drugi vikend od petka popodne do nedjelje navečer te svaki drugi državni praznik i blagdan u godini (bez nazočnosti majke i u istim vremenskim terminima kao i s Eni),

- od navršene treće pa do navršene pete godine života djeteta susreti će se odvijati, uz prethodno navedene, i tjedan dana u kontinuitetu tijekom zime i tjedan dana u kontinuitetu tijekom ljeta,
- od navršene pete godine života djeteta susreti će se odvijati na isti način i u istim vremenskim terminima kao s Eni.

III. Nalaže se tuženiku Ernestu Marinkoviću da na ime uzdržavanja 1. tužiteljice Eni Marinković za razdoblje od svibnja 2010.g. do veljače 2011.g. isplati iznos od 7.400,00 zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 1.000,00 kn od 15. svibnja 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 1.000,00 kn od 15. lipnja 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 1.000,00 kn od 15. srpnja 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 400,00 kn od 15. rujna 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 1.000,00 kn od 15. studenog 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 1.000,00 kn od 15. prosinca 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 1.000,00 kn od 15. siječnja 2011.g. pa do isplate;
- na iznos od 1.000,00 kn od 15. veljače 2011.g. pa do isplate,

dok se u preostalom dijelu (za daljnjih 10.200,00 kn) tužbeni zahtjev 1. tužiteljice odbija.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev 1. tužiteljice u dijelu koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Ernestu Marinkoviću da na ime zakonskog uzdržavanja 1. tužiteljice Eni Marinković mjesečno isplaćuje iznos od 600,00 kn, sa dospijećem 15-og u mjesecu, počevši od mjeseca ožujka 2011.g. pa nadalje, sve dok za to postoje zakonske pretpostavke, uz prijetnju zateznim kamatama.“

V. Nalaže se tuženiku Ernestu Marinkoviću da na ime uzdržavanja 2. tužiteljice Erin Švarc Marinković isplati iznos od 6.400,00 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 800,00 kn od 15. kolovoza 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 800,00 kn od 15. rujna 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 800,00 kn od 15. listopada 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 800,00 kn od 15. studenog 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 800,00 kn od 15. prosinca 2010.g. pa do isplate;
- na iznos od 800,00 kn od 15. siječnja 2011.g. pa do isplate;
- na iznos od 800,00 kn od 15. veljače 2011.g. pa do isplate;
- na iznos od 800,00 kn od 15. ožujka 2011.g. pa do isplate,

dok se u preostalom dijelu (za daljnjih 3.200,00 kn) tužbeni zahtjev 2. tužiteljice odbija.

VI. Nalaže se tuženiku Ernestu Marinkoviću da na ime zakonskog uzdržavanja 2. tužiteljice Erin Švarc Marinković mjesečno isplaćuje iznos od 800,00 kn sa dospijećem 15-og u mjesecu, počevši od mjeseca travnja 2011.g. pa nadalje, sve dok za to postoje zakonske pretpostavke, uz prijetnju zateznim kamatama, dok se u preostalom dijelu (sa daljnjih 400,00 kn mjesečno) tužbeni zahtjev odbija.

VII. Svaka stranka snosi svoje troškove nastale ovim postupkom.

r i j e š i o j e

I. Prihvaća se prijedlog 2. tužiteljice te se tuženiku nalaže, radi osiguranja novčane tražbine 2. tužiteljice po osnovi uzdržavanja, da 2. tužiteljici putem majke Emanuele Švarc, isplaćuje do petog dana tekućeg mjeseca iznos od 800,00 kn mjesečno, zajedno sa zateznim kamatama po stopi od 12% godišnje koje na svaki pojedini iznos teku idućeg dana od dana dospijeca pa do isplate, dok se u preostalom dijelu prijedlog za određivanje privremene mjere odbija.

II. Protiv rješenja iz točke I. posebna žalba nije dopuštena, a ovrha na temelju tog rješenja može se tražiti kao na temelju ovršne isprave.

III. Ova privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnosti presude.

Obrazloženje

Tužiteljice u tužbi podnesenoj dana 14. prosinca 2010.g. navode da je tuženik otac mlt. tužiteljice (sada 1. tužiteljica) odnosno da je ista dana 20. siječnja 2007.g. rođena u izvanbračnoj zajednici z.z. tužiteljica i tuženika a koja zajednica je prestala egzistirati zaključno sa 26. travnja 2010.g., da je od tada pa do podnošenja tužbe na ime uzdržavanja platio mlt. tužiteljici iznos od 2.600,0 kn i to na način da je dana 12. kolovoza 2010.g. platio 1.600,00 kn a 13. listopada 2010.g. iznos od 1.000,00 kn.

Nadalje, tuženik da viđa mlt. Eni na način kada i kako to njemu odgovara, ne doprinosi za njeno uzdržavanje, a s obzirom na činjenicu da majka sa tuženikom ima još jedno dijete koje je u vrijeme podnošenja tužbe u dobi od pet mjeseci, traži da se od suda odredi kako način susreta tako i visina uzdržavanja.

Završno navodi da je zaposlena kao odgajateljica u dječjem vrtiću Radost u Crikvenici gdje mjesečno ostvaruje prihod od cca 6.700,00 kn, a kako koristi porodiljski dopust prima iznos od 2.600,00 kn, dok je tuženik zaposlen u gradu Crikvenici kao glasnogovornik gradonačelnika te kao novinar u novinskoj kući Novost u Zagrebu, međutim joj nisu poznata njegova primanja.

Stoga se predlaže donošenje presude kojom će se mlt. Eni povjeriti na daljnju brigu i skrb majci, zatim naložiti tuženiku da doprinosi za uzdržavanje mjesečno iznos od 1.600,00 kn počevši od prestanka izvanbračne zajednice te način susreta tuženika s djetetom odrediti dva popodneva tijekom tjedna.

Uz tužbu prilaže izvadak iz matice rođenih (list 5), ujedno predlaže saslušanje stranaka te pribavu podataka o visini prihoda tuženika.

Podneskom zaprimljenim 09. veljače 2011.g. (list 8-9) predlaže određivanje privremene mjere prema kojoj će tuženik imati pravo viđati mlt. Eni utorkom i petkom od 16,00 do 18,00 sati te doprinositi za uzdržavanje iste iznos od 1.600,00 kn mjesečno. Opisani zahtjev temelji na činjenici da tuženik samovoljno odvođi dijete iz dječjeg vrtića i određuje vrijeme trajanja kontakata s istom, a što je od utjecaja na ponašanje djeteta koje ima gnjevne ispade, razdražljivo je i plače, odnosno time je narušen njezin kompletan način života i red a što je od utjecaja i na majku koja na

brizi ima i drugu kćer. Smatra da je od interesa za dijete posebno na njen emocionalan i mentalan razvoj da joj se osigura red u održavanju susreta s ocem, također ukazuje da tužiteljica nije u mogućnosti materijalno skrbiti za oboje djece zbog umanjених mjesečnih primanja i činjenice da tuženik ne doprinosi za uzdržavanje.

Prethodno opisani prijedlog uređuje podneskom (list 12-13) predanim u spis na ročištu od 18. ožujka 2011.g. u kojem ujedno ukazuje na ponašanje tuženika vezano uz zdravstvene probleme mlt. Eni, ukazuje i na činjenicu da je isti otac još jedne kćeri (Tara Marinković) iz prethodnog braka u kojem je također bilo problema u odnosima bračnih drugova a što je utjecalo na navedenu kćer pa je bio određen i nadzor od strane djelatnika Centra za socijalnu skrb. Uz podnesak prilaže rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Crikvenici broj: K-DO-244/10 od 24. rujna 2010.g. (list 15A-17), popis poruka poslanih majci od strane tuženika (list 18-24).

Tuženik (očitovanje na ročištu 18. ožujka 2011.g. – list 10) osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, dodatno se očituje u podnesku predanom u spis na ročištu (list 11A-11B) u kojem osporava navode o samovoljnom uzimanju djeteta već naprotiv ukazuje da tužiteljica odlazi s djetetom izvan Crikvenice bez da on o tome ima saznanja. U ostalom dijelu podneska iscrpno opisuje svoje te ponašanje majke mlt. Eni vezano uz dijete, pri tom ukazujući na neistinitost navoda majke.

Na prethodno navedenom ročištu između stranaka je sklopljena sudska nagodba o visini uzdržavanja kojom je određeno da će tuženik, počevši od mjeseca travnja 2011.g. pa nadalje dok za to postoje zakonski uvjeti, na ime uzdržavanja mlt. Eni doprinositi iznos od 1.000,00 kn mjesečno i to do 15-og u mjesecu za tekući mjesec, ujedno se obvezao iznos uzdržavanja za mjesec ožujak 2011.g. podmiriti do 31. ožujka 2011.g.

Daljnijim podneskom tužitelja zaprimljenim u spis dana 01. travnja 2011.g. (list 25-27) izvršena je subjektivna preinaka tužbe na način da je uz do sada naznačenu tužiteljicu mlt. Eni Marinković, pristupila kao 2. tužiteljica i mlt. Erin Marinković, uz navod da se radi o zajedničkoj kćeri z.z. tužitelja i tuženika, rođenoj 14. srpnja 2010.g. odnosno nakon prestanka izvanbračne zajednice roditelja.

Pojašnjeno je da 2. tužiteljica od rođenja živi sa majkom, da tuženik do trenutka podnošenja podneska istu nije uzdržavao te da njene mjesečne potrebe iznose 1.200,00 kn. Kako 2. tužiteljica od rođenja živi sa majkom koja skrbi o svim njenim potrebama, te kako se radi o djetetu u dobi od osam mjeseci za koje tuženik do sada nije pokazivao nikakav interes, smatra da ne postoje pretpostavke za održavanje susreta s istim.

U odnosu na sada 1. tužiteljicu ukazano je da se radi o djetetu u dobi od četiri godine koje je snažno socijalno i emocionalno integrirano u Crikvenici posebno i iz razloga što većinu svog vremena živi s majkom.

Vezano za uzdržavanje 1. tužiteljice, navodi se da sudska nagodba sklopljena 18. ožujka 2011.g. predstavlja rješenje nespornog dijela tako da se spornim ukazuje do tada dospjelih 11 obroka uzdržavanja (od mjeseca travnja 2010.g. do veljače 2011.g.) po 1.600,00 kn odnosno ukupni iznos od 17.600,00 kn, dok je od mjeseca ožujka 2011.g. pa nadalje predmet zahtjeva daljnjih 600,00 kn mjesečno.

Ujedno je izvršena i objektivna preinaka na način da je na ime uzdržavanja 1. tužiteljice od travnja 2010.g. do veljače 2011.g. zatražen ukupni iznos od 17.600,00 kn, dok je za ubuduće odnosno od ožujka 2011.g. pa dok za to postoje zakonski uvjeti, zatraženo 600,00 kn mjesečno. U odnosu na 2. tužiteljicu zatraženo je na ime uskraćenog uzdržavanja za razdoblje od kolovoza 2010.g. do ožujka 2011.g. ukupno 9.600,00 kn (odnosno 1.200,00 kn mjesečno), odnosno da se tuženiku naloži da daljnje obroke uzdržavanja počevši od travnja 2011.g. podmiruje u iznosu od 1.200,00 kn mjesečno dok za to postoje zakonski uvjeti.

Završno, toč. III. ovako postavljenog tužbenog zahtjeva, predloženo je obje mlt. tužiteljice povjeriti na daljnju brigu i skrb majci, te način susreta 1. tužiteljice s ocem odrediti dva puta tjedno u popodnevnim satima.

Rješenjem suda od 05. svibnja 2011.g. (list 34-38) prihvaćen je prijedlog za određivanje privremene mjere te je određeno da će 1. tužiteljica živjeti s majkom a da će susrete s ocem odnosno tuženikom održavati utorkom i četvrtkom popodne te svaki drugi vikend.

Nakon donošenja prethodno navedenog rješenja, podnesen je novi prijedlog (list 55, zaprimljen na ročištu od 10. studenog 2011.g.) pozivom na čl. 356. st. 3. i 358. Obiteljskog zakona (NN br. 116/03, 17/04, 136/04 i 107/07 u nastavku: ObZ) kojim se predlaže naložiti tuženiku da za uzdržavanje 2. tužiteljice doprinosi mjesečno iznos od 908,31 kn.

Tijekom postupka provedeni su dokazi saslušanjem parničnih stranaka (list 28-32, 52-54). Nadalje, na okolnost utvrđenja pretpostavki za povjeru obje tužiteljice majci te o načinu održavanja susreta istih s ocem pribavljena su i pročitana mišljenja i prijedlozi Centara za socijalnu skrb u Crikvenici i Rijeci (list 59-61, 63-65), pročitane su isprave priložene u spis po strankama.

Kako su na prijedloge i mišljenja Centara za socijalnu skrb u Crikvenici i Rijeci istaknute primjedbe i to z.z. tužiteljica u dijelu u kojem je predložen način održavanja susreta starije kćeri sa tuženikom zbog sumnje u zlostavljanje djeteta od strane majke tuženika te je na tu okolnost predloženo provođenje vještačenja, dok je u odnosu na mlađu kćer ukazano da je pred Općinskim sudom u Crikvenici pokrenut postupak radi lišenja roditeljske skrbi tuženika nad istom jer tuženik ne doprinosi za uzdržavanje, dok je tuženik prigovorio prijedlogu i mišljenju Centara za socijalnu skrb u dijelu u kojem se starija kćer treba povjeriti majci te je zatražio da se ista povjeri njemu (očitovanja na ročištu od 30. svibnja 2012.g. – list 66-67), zatraženo je od strane Centara za socijalnu skrb u Crikvenici i Rijeci provođenje dodatnih izvida na iznesene okolnosti.

Centar za socijalnu skrb u Crikvenici je svojim dopisom zaprimljenim 05. srpnja 2012.g. (list 70) obavijestio sud da su na okolnost povjere djece jednom od roditelja te održavanja susreta s drugim roditeljem provedeni izvidi odnosno izvršen uvid u obiteljske prilike stranaka, a u pogledu pojave sumnje na zlostavljanje djeteta predloženo je provođenje dokaza od strane stručnih osoba, dok je Centar za socijalnu skrb u Rijeci (list 71, zaprimljeno 30. srpnja 2012.g.) izvijestio da je prema saznanjima tog tijela mlt. Eni uključena u tretman Savjetovališta „Tić“ u Rijeci te je predložena pribava podataka od istih, dok je u pogledu navoda o zlostavljanju djeteta

istaknuto da navedeno tijelo do obavijesti suda nije raspolagalo nikakvim saznanjima na tu okolnost.

Sukladno navodima Centra za socijalnu skrb u Rijeci, od strane Savjetovališta „Tić“ u Rijeci zatraženi su podaci o tretmanu mlt. 1. tužiteljice te je navedena ustanova obavijestila sud (list 73, zaprimljeno 25. rujna 2012.g.) da je ista u tretman bila uključena u razdoblju od 04. studenog 2011.g. do 27. siječnja 2012.g. i to na inicijativu majke od 27. listopada 2011.g., na preporuku stručne službe dječjeg vrtića a zbog poteškoća u kontroli uriniranja, straha, buđenja i plača. Na prednje okolnosti je provedena multidisciplinarna obrada i tretman, ujedno su u isto bila uključena oba roditelja te je provedeno individualno savjetovanje istih.

Rješenjem suda od 07. prosinca 2012.g. (list 77) određeno je provođenje vještačenja na okolnost povjere Eni i Erin jednom od roditelja te održavanja susreta s drugim roditeljem, a na plaćanje predujma za provođenje takvog vještačenja bile su pozvane tužiteljice uz prijetnju posljedicama iz čl. 153. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08 i 57/11 u nastavku: ZPP). Kako ni po ponovnom pozivu suda tužiteljice nisu postupile po navedenom rješenju, sud je odustao od provođenja takvog dokaza, u konačnici cijeneći da se odluka u ovoj pravnoj stvari na tražene okolnosti može donijeti i bez provođenja takvog dokaza, posebno iz razloga što su na te okolnosti saslušani majka mlt. tužiteljica i tuženik te su mjesno nadležni Centri za socijalnu skrb proveli izvide te su se u dostavljenim mišljenjima i prijedlozima suglasno očitovali na okolnost povjere djece i održavanja susreta s drugim roditeljem. Ujedno je odbijen dokazni prijedlog tužiteljica da se na okolnost postupanja tuženika kao svjedoci saslušaju članovi obitelji z.z. tužiteljica kao i prijedlog za dodatnim očitovanjem Centara za socijalnu skrb u Crikvenici i Rijeci, o čemu će razlozi biti izneseni u nastavku.

U ovoj pravnoj stvari, s obzirom na očitovanja parničnih stranaka, nije sporno da su majka tužiteljica i tuženik bili u izvanbračnoj zajednici te su isti živjeli u Crikvenici, da je ta zajednica prestala krajem travnja 2010.g., da je tijekom trajanja zajednice rođena mlt. Eni (20. siječnja 2007.g.) a da je nakon prestanka zajednice rođena i mlt. Erin (14. srpnja 2010.g.), da je tuženik otac obje mlt. tužiteljice te da su iste nastavile živjeti s majkom u Crikvenici, dok tuženik živi u Rijeci.

S obzirom na sudsku nagodbu od 18. ožujka 2011.g., nije sporno ni uzdržavanje 1. tužiteljice za razdoblje od sklapanja nagodbe pa nadalje u iznosu od 1.000,00 kn, već je u tom dijelu sporan preostali zatraženi iznos uzdržavanja (preko 1.000,00 kn), kako za razdoblje nakon prestanka izvanbračne zajednice pa do sklapanja nagodbe tako i ubuduće.

S obzirom na navode u tužbi, nije sporno ni da je tuženik na ime uzdržavanja 1. tužiteljice platio određene iznose dana 12. kolovoza odnosno 13. listopada 2010.g. Isto tako nije sporno da tuženik ima obvezu uzdržavanja mlt. Tare, kćeri iz prvog braka.

Sporna je povjera djece jednom od roditelja, način održavanja susreta s drugim roditeljem kao i visina uzdržavanja.

U pogledu povjere djece jednom od roditelja:

Prema dostavljenim prijedlozima i mišljenjima Centara za socijalnu skrb u Crikvenici i Rijeci, sastavljenim po stručnim timovima navedenih centara (psihologa i

socijalnog radnika), proizlazi da su oba centra provela izvide na adresama stranaka, izvršila psihologijsku obradu te su iznijela suglasna mišljenja da obje kćeri nastave živjeti s majkom te da održavaju susrete s ocem.

Pri tome je Centar za socijalnu skrb u Crikvenici (list 60-61, od 27. veljače 2012.g.) utvrdio da je majka zaposlena u dječjem vrtiću Radost u Crikvenici, gdje ostvaruje plaću u iznosu od oko 7.000,00 kn mjesečno, živi u kući koja je vlasništvo njene majke, u stanu koji je u potpunosti opremljen i uredan, sa istom žive obje kćeri koje su također uključene i u vrtić u kojem je majka zaposlena, obje kćeri su zdrave i bez većih odstupanja u razvoju. Utvrđeno je i da se majka ne protivi susretima starije kćeri Eni sa ocem, iako je nezadovoljna njegovim postupanjem u takvim situacijama na način da se isto prethodno ne dogovara, da je Eni privrženica ocu i rado odlazi kod istog iako po ocjeni majke da otac često opterećuje djevojčicu svojim emocijama vezanim za raskid njihove zajednice. U pogledu mlađe kćeri Erin, majka iskazuje bojazan oko načina i realizacije susreta iste s ocem s obzirom na do tada neizgrađeni odnos odnosno potpuni izostanak kontakata. Sukladno prednjem, te izvršenom psihološkom testiranju, procjena centra je da ne postoje veća ograničenja da bi djeca i nadalje živjela s majkom uz redovite susrete starije kćeri Eni s ocem i to jedan dan u tjednu u popodnevним satima, svaki drugi vikend te polovicu praznika, dok bi susreti mlađe kćeri Erin s ocem u početku trebali biti postupni i to jedno popodne u tjednu uz prisutnost majke, do uspostave redovitih susreta.

Iz socijalne anamneze Centra za socijalnu skrb u Rijeci (list 64 od 20. ožujka 2012.g.) utvrđeno je da je tuženik zaposlen u javnobilježničkom uredu svoje sestre Žakline Marinković gdje ostvaruje mjesečnu plaću u iznosu od 2.180,00 kn, povremeno ostvaruje dodatne prihode pišući za tjednik Novosti, živi u stanu površine 72m² u Rijeci, u zajedničkom domaćinstvu s majkom, a koji stan u potpunosti zadovoljava životne potrebe. Nadalje, isti je otac troje djece, odnosno uz Eni i Erin, isti je otac i Tare Marinković, rođ. 2002.g. u braku sa Majom Hreljac. Nesporno je da Eni i Erin žive s majkom, a on da sa Eni održava redovite susrete sukladno određenoj privremenoj mjeri i ista je za njega snažno vezana i izražava želju za češći i duži boravak, dok je Erin do sada vidio samo dva puta i s njom nema regulirane susrete. Zaključno, socijalna radnica smatra da je tuženik u potpunosti adekvatan kao roditelj te da je u interesu kćeri da s istim grade i održavaju emotivnu vezu kroz redovite i česte susrete i druženja, pri čemu se susreti s Erin početno trebaju odvijati uz nazočnost majke. Iz mišljenja psihologa utvrđeno je da je tuženik emotivno vezan uz kćeri te visoko motiviran sudjelovati u njihovom odgoju i odrastanju, da se radi o osobi bez patoloških odstupanja na području osobnosti te s tog aspekta nema prepreka za ostvarivanje kontakata s kćerima.

Prema mišljenju stručnog tima Centra za socijalnu skrb u Rijeci, izneseno je da ne postoje prepreke da se mlt. kćeri povjere na daljnju brigu majci a da je u interesu istih da održavaju i grade emotivnu vezu s ocem kroz susrete i druženja, pri čemu se za Eni susreti predlažu na način da se isti odvijaju jednom tjedno u popodnevним satima, svaki drugi vikend od petka popodne do nedjelje navečer, svaki drugi blagdan u godini, tjedan dana u kontinuitetu tijekom zime i dva puta po tjedan dana tijekom ljeta, a nakon polaska iste u školu polovicu svih školskih praznika. U odnosu na Erin, predloženo je da se susreti prva tri mjeseca odvijaju dva puta tjedno po dva sata uz nazočnost majke (jednom u terminu susreta s Eni), a nakon isteka istog pa do navršene treće godine života Erin na identičan način kao i sa Eni što se tiče

tjednih susreta i susreta vikendom, a nakon navršene treće pa do navršene pete godine života je susrete potrebno proširiti i na tjedan dana u kontinuitetu tijekom zime i tjedan dana tijekom ljeta, dok se nakon navršene pete godine života susreti trebaju održavati na identičan način kao u sa Eni.

Iz stranačkog iskaza z.z. tužiteljica – majke (list 29 - iskaz od 13. travnja 2011.g. i list 52 - iskaz od 10. studenog 2011.g.) proizlazi da je zajednica između nje i tuženika prestala 26. travnja 2010.g., prethodno tome su živjeli na više adresa u Crikvenici, između ostalog i na njenoj sadašnjoj adresi, a da su kćeri ostale živjeti s njom. U ostalom dijelu iskaza od 13. travnja 2011.g. je uglavnom izneseno nezadovoljstvo tuženikovim ponašanjem prema Eni te njegovim odvođenjem iste iz vrtića i vraćanju majci ili u vrtić bez najave dužine boravka kod njega i bez znanja majke. Ista je također potvrdila da ostvaruje plaću od 6.900,00 kn te je ponovno počela raditi, nakon korištenja porodiljskog dopusta dana 10. kolovoza 2011.g., radi u smjenama i to počevši od 7,00 sati pa zaključno do 16,00 sati te dovodi i odvodi kćeri iz vrtića i u vrtić, a ovisno o smjenama pomažu joj roditelji i sestra. Vezano uz troškove djece istakla je da cijena vrtića za Eni iznosi 496,00 kn mjesečno, zatim da je istoj mjesečno potrebno 165,00 kn za tečaj engleskog jezika, za odjeću i obuću 400,00 kn, za igračke 200,00 kn, za odlazak na razne predstave, zabavu, za kupnju slatkiša oko 800,00 kn, kako ista nosi naočale isto također predstavlja trošak jer su nove naočale oko 1.000,00 kn, daljnji mjesečni trošak predstavlja i hrana (bez obroka u vrtiću) te razne kozmetike i to oko 800,00 do 1.000,00 kn. Mjesečni troškovi uzdržavanja Erin predstavljaju 550,00 kn vrtić, igračke oko 200,00 kn, odjeća oko 400,00 kn, pelene 260,00 kn te oko 1.800,00 kn na ime dječje hrane, zabavnih aktivnosti, odlazaka na predstave.

Tuženik u stranačkom iskazu (list 30 – iskaz od 13. travnja 2011.g.) potvrđuje da Eni kod njega prespava dvije noći u tjednu i to tijekom vikenda, da tijekom tjedna zna otići po dijete u vrtić ali tada ostaje u Crikvenici i dijete se tada druži sa djecom prijatelja, ponekad je prethodno obavijestio majku da će uzeti dijete, potvrđuje da je od strane Centra za socijalnu skrb u Rijeci bila donesena mjera nadzora vezano uz susrete i druženje sa kćeri Tarom iz prvog braka. Vezano uz primanja naveo je da honorarno kao novinar u tjedniku Novosti ostvaruje prihode do 6.000,00 kn mjesečno, dok u iskazu od 10. studenog 2011.g. (list 53) navodi da je od svibnja 2010.g. zaposlen u javnobilježničkom uredu u Rijeci kao pomoćni radnik, na neodređeno vrijeme i prima minimalnu plaću u iznosu od 2.200,00 kn, povremenu honorarnu zaradu ostvaruje u tjedniku Novosti a što nekada mjesečno iznosi 2.000,00 kn, nekada 3.000,00 kn a ima i mjeseci kada ne dobije nikakvu naknadu. Isto tako, za vođenje Riječkog karnevala i to dva puta godišnje dobije ukupnu naknadu od 2.400,00 kn. Za kćer Taru iz prvog braka mjesečno doprinosi za uzdržavanje 600,00 kn, o visini tog uzdržavanja se još uvijek vodi postupak jer se potražuje 1.000,00 kn. Svjestan je obveza uzdržavanja, isto je u određenoj mjeri podmirio, ukazuje da i on ima troškove odlaska po kćer i vraćanja iste (gorivo), istovremeno osporava navode z.z. tužiteljica o visini troškova djece posebno vezano za kupnju odjeće jer majčina sestra u Zagrebu, koja također ima dvije kćeri, istoj daje kompletnu odjeću. Smatra da se majka nedovoljno brine o zdravlju starije kćeri, što je i jedan od razloga zbog kojih bi ista trebala biti povjerena njemu, dok bi drugi razlog predstavljalo i to što se kuća u kojoj djeca žive praktički četiri mjeseca na godinu iznajmljuje a u koje vrijeme djeca žive

zajedno sa djedom i bakom a isto tako majka od takvog iznajmljivanja ostvaruje i dodatan prihod.

U pogledu povjere mlt. Eni i Erin jednom od roditelja, ovaj sud u cijelosti prihvaća suglasan prijedlog i mišljenje Centara za socijalnu skrb u Crikvenici i Rijeci, pri čemu je uzeto u obzir da oboje djece od početka žive sa majkom, u okruženju koje im je poznato od početka odnosno od rođenja.

Činjenica je da tuženik u pogledu Erin, rođene nakon prestanka izvanbračne zajednice i s kojom do sada nije održavao kontakte, nije niti istakao zahtjev da se ista povjeri njemu već je takav zahtjev istaknut samo u odnosu na Eni i po ocjeni ovog suda, prvenstveno uzevši u obzir iskaz tuženika, zbog izuzetne emotivne povezanosti s djetetom a dijelom i zbog nezadovoljstva nedovoljnom brigom majke o djetetu, međutim te okolnosti nisu dostatne za donošenje odluke kojom bi se Eni povjerila tuženiku i kojom bi u stvari došlo do razdvajanja djece na način da jedno živi s ocem a drugo s majkom. Prednje dodatno i iz razloga što tuženik, iako je tijekom postupka istakao navedeni zahtjev i to prije nego što je od strane suda zatražen prijedlog i mišljenje centra, isto nije zatražio i prilikom obrade kod stručnih osoba Centra za socijalnu skrb u Rijeci.

Sve prethodno, te dodatno uzevši u obzir i ostala očitovanja stranaka iz stranačkih iskaza kao i ostalih navoda tijekom postupka, dovodi do zaključka da u stvari oboje roditelja (prema tome, ne samo tuženik) žele drugog roditelja prikazati u potpuno negativnom svjetlu i kao takvog nepogodnog za bilo kakvu skrb o mlt. Eni, a o čemu će detaljnije biti izneseno u dijelu odluke o razlozima određivanja susreta i druženja s drugim roditeljem.

Kao što je prethodno izneseno, oba centra su na prednje okolnosti provela izvide te utvrdila da je u interesu oboje djece da nastave živjeti s majkom, pri čemu su centri suglasni te po ocjeni ovog suda isti su u dovoljnoj mjeri i argumentirali razloge iznošenja takvog prijedloga i mišljenja, a s obzirom da su izvidi na te okolnosti sačinjeni po osobama koja za to imaju i stručna znanja, zahtjev tuženika utemeljen na razlozima koji su izneseni kroz njegov iskaz, nije doveo u pitanje prijedlog i mišljenje centara, slijedom čega je odlučeno kao u toč. I. izreke.

U pogledu načina održavanja susreta oboje djece s drugim roditeljem tj. tuženikom:

Od strane Centra u Rijeci je vrlo iscrpno, a uzevši u obzir dob djece i sve okolnosti slučaja odnosno činjenicu da tuženik do sada nije ostvario kontakte sa Erin, definirano za svako dijete kojom će se dinamikom susreti i druženja odvijati, dok je Centar u Crikvenici iznio identičan prijedlog.

Z.z. tužiteljica je takav prijedlog osporila navodima iznesenim na ročištu od 30. svibnja 2012.g. (list 66) te je na okolnost načina održavanja susreta tuženika s Eni predložila provođenje vještačenja, isto tako su s obzirom na te okolnosti zatražena dodatna očitovanja nadležnih Centara za socijalnu skrb te podaci savjetovališta Tić. Kako u konačnici nije uplaćen predujam za provođenje vještačenja na prethodne okolnosti, sud je o iznesenim prigovorima stranaka odlučio na temelju stranačkih iskaza i pribavljenih očitovanja, te slijedom prednjeg u konačnici smatra da ne postoje prepreke da se susreti i održavanja Eni s ocem odvijaju na način definiran u prijedlogu Centra za socijalnu skrb u Rijeci.

Vezano uz prednje potrebno je istaći da su takve okolnosti (neprimjereno ponašanje od strane majke tuženika) istaknute tek na navedenom ročištu a da se prethodno tome, niti navodima u tužbi niti u stranačkom iskazu z.z. tužiteljice ista nije protivila susretima Eni s ocem, već je u stvari isticala nezadovoljstvo činjenicom da tuženik kćer uzima svojevolutno i bez prethodnog dogovora sa njom, a u kom dijelu sud takav iskaz prihvaća jer isto proizlazi i iz stranačkog iskaza tuženika i njegovih očitovanja u kojima navodi da i on kao roditelj ima pravo viđati dijete.

Nadalje je u tom dijelu potrebno istaći da je u stranačkim iskazima te ostalim očitovanjima tijekom postupka z.z. tužiteljice i tuženika, evidentno da je nakon prestanka izvanbračne zajednice istih došlo do izrazito teškog poremećaja njihovih odnosa koji se po ocjeni ovog suda manifestira na način da tijekom ovog postupka nastoje jedan drugog prikazati u potpuno negativnom svjetlu i kao takvog nepogodnog za vršenje roditeljske dužnosti. Isto je primjerice vidljivo iz navoda z.z. tužiteljica u kojima ističe da tuženik svojim ponašanjem utječe na negativan stav Eni prema majci i optuživanje iste za prestanak njihove zajednice, dok tuženik ukazuje na neadekvatnu brigu majke o kćeri što se tiče zdravlja, obuču i sl. Prethodno opisana situacija je po ocjeni ovog suda i osnovni razlog zbog kojeg je z.z. tužiteljica zatražila provođenje vještačenja na tražene okolnosti, a ne činjenica da bi se radilo o neprimjerenom ponašanju prema djetetu u obitelji tuženika, pa se zbog navedenog u konačnici, a s obzirom da su nadležni Centri za socijalnu skrb po stručnim osobama na te okolnosti proveli izvide i kontakte sa strankama te na nedvojben način utvrdili i da je majka adekvatna da se djeca njoj povjere na daljnju skrb i da je otac adekvatan da bi djeca s istim održavala susrete, provođenje daljnjih dokaza ukazuje nepotrebnim. Isto dodatno i iz razloga što iz naknadno pribavljenog očitovanja savjetovališta Tić proizlazi da je Eni, zajedno sa roditeljima bila uključena u tretman kod istih ali ne zbog prethodno iznesenih problema. Nadalje, da se zaista radi o problemu koji utječe na dijete a što je z.z. tužiteljica koja kao takva s kćeri boravi u većoj mjeri nego tuženik mogla primijetiti, tada bi isto zasigurno na strani z.z. tužiteljica povodom toga uslijedila znatno ozbiljnija reakcija (primjerice podnošenje kaznene prijave, prijedloga za određivanje mjere zabrane susreta sa bakom, obavještanje bilo koje nadležne institucije u smislu odredbe čl. 108. ObZ-a i sl.) a ne isticanjem takvog problema na ročištu tijekom postupka i podnošenjem prijedloga za lišenje prava na roditeljsku skrb zbog neplaćanja uzdržavanja za Erin odnosno podnošenjem kaznene prijave za Eni a zbog kaznenog djela iz čl. 209. Kaznenog zakona a koje kazneno djelo se odnosi na povredu dužnosti uzdržavanja. Dodatno na prednju okolnost treba istaći da, iako predstavnici Centara za socijalnu skrb Crikvenica i Rijeka nisu pristupili na ročište na kojem je zaključena glavna rasprava, neposredno prije početka tog ročišta je od strane Centra za socijalnu skrb u Crikvenici zaprimljena telefonska obavijest (konstatirano u zapisniku od 21. veljače 2013.g. – list 80) da u tom tijelu ne postoje nikakva nova saznanja koja bi dovela do promjene mišljenja i prijedloga dostavljenog u spis.

Stoga se odluka o načinu održavanja susreta obje tužiteljice s ocem temelji kako na iznesenim mišljenjima i prijedlozima nadležnih centara tako i na iskazima i očitovanjima samih stranaka te je dokazni prijedlog saslušanja svjedoka predloženih po z.z. tužiteljici (njenih roditelja i sestre) odbijen kao nepotreban. Ovaj sud smatra da se saslušanjem navedenih svjedoka ne bi došlo do nikakvih novih saznanja bitnih za donošenje odluke o održavanju susreta oca s djecom jer činjenica da tuženik do sada

nije ostvarivao kontakte sa mlt. Erin te da nije dopriniosio za uzdržavanje iste nije niti sporna u ovoj pravnoj stvari te bi takvi iskazi po ocjeni ovog suda, a s obzirom da se radi o članovima obitelji z.z. tužiteljica, predstavljali iznošenje subjektivnog stava u prilog z.z. tužiteljica.

S druge strane, tuženiku se s obzirom na prednja utvrđenja, poglavito Centara za socijalnu skrb u Crikvenici i Rijeci, ne može osporiti pravo ostvarivanja kontakata s obje kćeri, međutim je u tom dijelu potrebno ukazati da isti ne može i nema pravo takve susrete određivati samovoljno i prema svojim potrebama i željama niti prigovarati majci na to što ista u određenim situacijama kada je on odlučio provesti vrijeme s Eni, s istom odlazi izvan Crikvenice. Tuženik je, činjenicom što je isti postao roditelj, kao takav preuzeo i obvezu brige o djetetu (odnosno djeci) na način kako je to primjereno djetetovim tjelesnim, umnim i osjećajnim potrebama i isti u sklopu toga ima i pravo i dužnost na održavanje susreta s djetetom, međutim ne na način i u opsegu kako to isti smatra i želi već na način kako je to i izneseno u mišljenju i prijedlogu Centra za socijalnu skrb, jer je isto zasigurno u interesu dobrobiti djeteta.

U odnosu na uzdržavanje mlt. Eni Marinković:

Po toj osnovi potražuje se iznos od 1.600,00 kn mjesečno i to počevši od mjeseca travnja 2010.g. do veljače 2011.g., uz navod da je izvanbračna zajednica između z.z. tužiteljica i tuženika prestala krajem travnja 2010.g., dok tuženik tvrdi da je ta zajednica prestala u svibnju 2010.g.

Između stranaka je sklopljena sudska nagodba za iznos uzdržavanja u visini od 1.000,00 kn i to od mjeseca ožujka 2011.g. pa nadalje, radi se o nespornom dijelu, pa se po toj osnovi od mjeseca ožujka 2011.g. pa nadalje potražuje daljnji iznos od 600,00 kn mjesečno.

Uzdržavanje djece regulirano je odredbama čl. 209. do 216.a ObZ-a, pri čemu je odredbom čl. 209. st. 1. propisana obveza roditelja da uzdržava svoje maloljetno dijete, dok st. 2. propisuje obvezu roditelja koji nije uzdržavao svoje dijete koje s njim ne živi u obiteljskoj zajednici a bio je dužan to učiniti, da djetetu isplati naknadu za uskraćeno uzdržavanje i unatrag od nastanka tog prava pa do podnošenja tužbe. Prema st. 4., smatra se da je obveza uzdržavanja za pojedini mjesec nastala koncem mjeseca za koji je uzdržavanje trebalo dati.

Određivanje uzdržavanja regulirano je odredbama čl. 227. do 246. ObZ-a.

Prema odredbi čl. 231. st. 1. ObZ-a, utvrđuje se ukupan iznos sredstava potrebnih za uzdržavanje, prema st. 3. ocjenjuju se mogućnosti osobe koja je dužna uzdržavati te se pri tom uzima u obzir njezino imovinsko stanje, sva njezina primanja i stvarne mogućnosti stjecanja povećane zarade, njezine vlastite potrebe i druge zakonske obveze uzdržavanja. Prema čl. 232. st. 1., kada se uzdržavanje traži za dijete, uzet će se u obzir i dob djeteta te potrebe za njegovo obrazovanje, a prema st. 2. se radno sposoban roditelj (bez obzira na okolnosti iz čl. 231. st. 2. i 3.) ne može osloboditi dužnosti uzdržavanja maloljetnog djeteta.

Prema čl. 232. st. 3. potrebe djeteta za uzdržavanje mogu se utvrditi i u povećanom iznosu ako je to u skladu s povećanim mogućnostima roditelja koji ima obvezu plaćanja uzdržavanja odnosno u skladu s povećanim potrebama djeteta, dok prema st. 4. Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi određuje jednom godišnje a najkasnije do 01. travnja tekuće godine, minimalne novčane iznose

potrebne za mjesečno uzdržavanje djeteta koje je dužan platiti roditelj koji ne živi s djetetom. Prema st. 5., ako je obveznik uzdržavanja dužan uzdržavati više djece, obveza uzdržavanja može biti određena i u manjem iznosu od onoga prema st. 4., ali tako da ne bude manja od jedne polovice tog iznosa.

Prema čl. 233. ObZ-a, čuvanje, njega i skrb koju za maloljetno dijete ulaže roditelj s kojim dijete živi, vrijednosno su izjednačeni s novčanim iznosom kojeg daje za uzdržavanje roditelj s kojim dijete ne živi.

Mlt. Eni Marinković rođena je u srpnju 2007.g., što znači da je u razdoblju za koje se potražuje uskraćeno uzdržavanje bila u dobi od tri odnosno četiri godine.

Cijeneći iskaze roditelja na okolnost mjesečnih potreba mlt. Eni, ovaj sud smatra da je z.z. tužiteljica na tu okolnost iskazala nerealno prikazavši takve potrebe, posebno u dijelu koji se odnosi na mjesečne potrebe hrane, odjeće, igračaka i da bi s obzirom na takav njen iskaz proizlazilo da je djetetu samo po toj osnovi mjesečno potrebno gotovo 2.000,00 kn, uz nespornu činjenicu da dijete obroke ima osigurane i tijekom boravka u vrtiću.

S druge strane, sud smatra nespornim da z.z. tužiteljica ostvaruje mjesečna primanja od gotovo 7.000,00 kn, a što je utvrđeno iz njenog iskaza i identičnog očitovanja pred Centrom za socijalnu skrb, pa s obzirom na takvu suglasnost očitovanja, sud u tom dijelu iskaz prihvaća, bez pribave podataka od poslodavca z.z. tužiteljice o visini njenih primanja. Isto tako, prihvaćen je i iskaz tuženika o visini njegovih mjesečnih primanja odnosno to da je isti od svibnja 2010.g. do 29. veljače 2012.g. bio zaposlen u javnobilježničkom uredu Žakline Marinković te je ostvarivao plaću u visini od 2.200,00 kn (predočena radna knjižica), da je određeno vrijeme bio nezaposlen te da je od 01. listopada 2012.g. ponovno zaposlen na Kanalu RI te ostvaruje bruto plaću od 5.600,00 kn, da isti ostvaruje povremena dodatna primanja i to od tjednika Novosti iz Zagreba odnosno vođenjem Riječkog karnevala dva puta tijekom godine.

Tuženika ne oslobađa dužnosti plaćanja uzdržavanja činjenica da je isti određeno vrijeme bio nezaposlen, da ostvaruje relativno mala primanja (u vidu plaće) dok primanja po osnovi honorarnih poslova variraju i nisu stalna, kao i to da je isti obveznik uzdržavanja kćeri iz prvog braka, jer se radno sposoban roditelj ne može osloboditi dužnosti plaćanja uzdržavanja a uz to je zakonom propisana i njegova dužnost uzdržavanja svog maloljetnog djeteta. Sukladno prednjem, tuženik je u obvezi plaćati uzdržavanje za tužiteljice i za razdoblje u kojem je isti bio nezaposlen, a isti je s obzirom na opisanu dužnost, u obvezi pronalaska dodatnih poslova (ukoliko plaća nije dostatna) iz kojih bi bio u mogućnosti osigurati sredstva za uzdržavanje tužiteljica. Završno, u pogledu prednjeg valja istaći da s obzirom na iskaz tuženika, isti je očito u mogućnosti pronaći dodatna zaposlenja iz kojih može ostvariti i dodatne prihode.

Prema Podacima Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi za 2010.g. (NN 40/10), minimalan novčani iznos potreban za mjesečno uzdržavanje djeteta koji je dužan platiti roditelj koji ne živi s djetetom, za dijete do 6 godina iznosi 902,87 kn, za 2011.g. radi se o iznosu od 908,31 kn (NN 36/11) a za 2012.g. je to iznos od 924,97 kn (NN 38/12).

Uzevši u obzir prednje, poglavito prihode stranaka te potrebne mjesečne iznose za uzdržavanje djeteta, ovaj sud smatra da je obveza tuženika za uzdržavanje

mlt. Eni u razdoblju od svibnja 2010.g. do veljače 2011.g. egzistirala u iznosu od 1.000,00 kn mjesečno, pri čemu suprotno zahtjevima tužiteljica njegova obveza započinje od mjeseca svibnja 2010.g. a ne travnja 2010.g. (isto s obzirom da je izvanbračna zajednica prestala krajem travnja odnosno početkom svibnja), stoga je za razdoblje od svibnja 2010.g. do veljače 2011.g. isti bio u obvezi platiti ukupan iznos od 10.000,00 kn.

Kako tužiteljice već u tužbi čine nespornim da je isti u tom razdoblju na ime uzdržavanja platio ukupno 2.600,00 kn, proizlazi da za to razdoblje preostaje obveza u visini od 7.400,00 kn, te je sukladno navodima u tužbi prema dospijeću svakog pojedinog mjesečnog iznosa dosuđena i zatezna kamata te je odlučeno kao u toč. III. izreke. U preostalom dijelu (tj. do zatraženih 1.600,00 kn mjesečno, zatim za mjesec travanj 2010.g. te za cijeli mjesec kolovoz 2010.g. te iznos od 600,00 kn za mjesec rujan 2010.g.) je tužbeni zahtjev valjalo odbiti jer se po ocjeni suda radi o previsoko zatraženom iznosu uzdržavanja kao i o tome da je uzdržavanje djelomično podmireno.

U pogledu plaćanja budućih mjesečnih obroka uzdržavanja za mlt. Eni tj. počevši od mjeseca ožujka 2011.g. pa nadalje, stranke su kako je već navedeno, sklopile sudsku nagodbu za nesporni dio. Kako se po ocjeni suda, a s obzirom na prethodno utvrđene činjenice, radi o iznosu od 1.000,00 kn mjesečno koji je dostatan za podmirenje troškova uzdržavanja 1. tužiteljice, u tom je dijelu tužbeni zahtjev (za više zatraženih 600,00 kn mjesečno) valjalo odbiti te odlučiti kao u toč. IV. izreke.

U pogledu uzdržavanja za mlt. Erin, nije sporno da bi obveza tuženika za uzdržavanje iste egzistirala od mjeseca kolovoza 2010.g. te da isti do danas nije podmirio nijedan mjesečni iznos uzdržavanja. Kao što je navedeno prethodno u iznošenju razloga vezano za obvezu uzdržavanja mlt. Eni, tuženik je dužan doprinositi za uzdržavanje Erin i te se obveze ne može osloboditi.

Po toj osnovi potražuje se od mjeseca kolovoza 2010.g. do ožujka 2011.g. (kada je podnesen zahtjev za uzdržavanje) ukupni iznos od 9.600,00 kn, odnosno 1.200,00 kn mjesečno, sa zateznom kamatom koja na svaki iznos teče od 15-og u mjesecu za pojedini mjesec (uskraćeno uzdržavanje), dok se nadalje, odnosno od mjeseca travnja 2011.g. pa dok za to postoje zakonski uvjeti, potražuje iznos od 1.200,00 kn mjesečno.

Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan, isto uz primjenu odredbe čl. 232. st. 5. ObZ-a.

Sud i u odnosu na 2. tužiteljicu smatra da su njene mjesečne potrebe u iskazu z.z. tužiteljice prikazane u previsokom odnosno nerealnom iznosu, te da s obzirom na primanja roditelja, činjenicu da tuženik ima obvezu uzdržavanja za 1. tužiteljicu kao i kćer Taru iz prvog braka, 2. tužiteljici na ime uzdržavanja mjesečno pripada iznos od 800,00 kn.

Stoga je tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se isti odnosi na uskraćeno uzdržavanje valjalo prihvatiti u iznosu od 6.400,00 kn a odbiti sa preostalih 3.200,00 kn te odlučiti kao u toč. V. izreke.

Isto se odnosi i na toč. VI. izreke kojom je odlučeno o daljnjim iznosima uzdržavanja odnosno obvezi tuženika od mjeseca travnja 2011.g. pa nadalje te je i u tom dijelu odluka donesena uz primjenu čl. 232. st. 5. ObZ-a.

Završno, 2. tužiteljica je tijekom postupka postavila zahtjev za određivanje privremene mjere kojom će se tuženiku naložiti plaćanje uzdržavanja u iznosu od 908,31 kn do petog u mjesecu za tekući mjesec (list 55), sve pozivom na čl. 356. i 358. ObZ-a.

Prema čl. 356. st. 1. ObZ-a, privremena mjera radi uzdržavanja može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje obveze uzdržavanja te da bez donošenja te mjere postoji opasnost za njegove osobne ili druge važne interese, ili opasnost da će bez te mjere osiguranja protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati ostvarivanje uzdržavanja, dok se prema st. 3. smatra da postoji opasnost za osobne ili druge važne interese predlagatelja ako se mjere određuju u korist maloljetnog djeteta, osim ako se tražbina odnosi na dio uzdržavanja u povećanom iznosu u skladu s povećanim mogućnostima pojedinog roditelja.

Odredbom čl. 358. ObZ-a propisano je da se protivniku osiguranja može naložiti davanje uzdržavanja u opsegu koji je neophodan za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba osobe u čiju korist se privremena mjera određuje.

Kako je vidljivo iz citiranih odredbi, u konkretnom slučaju ispunjena je pretpostavka iz čl. 356. st. 3. ObZ-a činjenicom da se radi o maloljetnom djetetu, slijedom čega je prijedlog za određivanje privremene mjere prihvaćen i to u visini uzdržavanja kako je isto određeno i presudom jer po ocjeni suda isto predstavlja iznos koji je i neophodan i dostatan za zadovoljenje životnih potreba 2. tužiteljice, dok je u preostalom dijelu prijedlog valjalo odbiti.

Toč. II. i III. rješenja temelje se na odredbi čl. 305. d. ObZ-a.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 272. ObZ-a odnosno odlučeno da je svaka stranka snosi svoje troškove jer je sud, cijeneći činjenicu da su tužiteljice u zahtjevu uspjele djelomično te da su određeni troškovi koje su iste zatražile nastali uslijed činjenice da iste nisu podmirile troškove vještačenja te su tijekom postupka vršile preinake tužbenog zahtjeva, kao i da je tuženik zatražio troškove postupka i to u vidu putnih troškova, ocijenio da su za donošenje takve odluke ispunjene pretpostavke iz navedene odredbe.

U Delnicama, 08. ožujka 2013.g.

Sutkinja:
Renata Rački v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa istih. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju istovjetnih primjeraka za sud i protivne stranke, a o istoj odlučuje Županijski sud u Rijeci.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Delnicama

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-234/2011-3

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Renata Rački

Datum pravomoćnosti: 12.06.2013.

Datum ovršnosti: 17.09.2013.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

